

at faa dem til at følge med Strømmen, eftersom den gaar mod Landet eller mod Byerne, og skifte deres Erhverv noget. Men med Hensyn til alle faglærte Arbejdere er Forholdet, hvad enten man synes om det eller ikke, dette, at de skifte ikke Fag for at blive i deres Land, men de skifte Land for ikke at skifte Fag. Det er en Erfaring, man har Verden over; der er Valg mellem, at de tabe Modet og gaa til Fattigvæsenet, eller at de rejse til Amerika, og begge Dele ere et Onde, ogsaa ud fra nationale og almindelige Samfundshensyn. Men det er noget, man ikke faar forandret ved en Arbejdsanvisning, selv om den bliver nok saa godt organiseret.

Naar der tales om disse Forhold her, har det været fremhævet af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Stauning), at Byggefagene have været dem, der lide mest under Arbejdsløsheden; der er der 24—26 pCt. arbejdsløse, og det er et ganske overordentlig stort Antal. Nu er det muligt, at der er mange, som med en vis Undren se paa, at det netop er Byggefagene, der lide saa haardt, og jeg finder derfor Anledning til at pointere, at det er alt andet end underligt, men netop ganske naturligt; thi i Modsætning til visse Anskuelse, der have hersket indenfor Byggefagene selv, ere Byggefagenes Udøvere omtrent, i den Forstand, jeg her vil bruge Ordet, de mest uselvstændige af alle Haandværks- og industrielle Fag. Naar jeg siger, de ere de mest uselvstændige, mener jeg dermed, at det er dem, der mindst egne sig til at drive deres Erhverv uafhængigt af alle andre. En Urmager kan lave Ure, og er der ikke Brug nok for dem i hans egen By, kan han haabe at sælge dem i andre Kanter af Verden, og det kan en hel Del andre Fags Udøvere ogsaa for deres Arbejdes Vedkommende; men Byggefagenes Udøvere kunne ikke andet end bygge Huse til dem, der ere i Landet. De kunne ikke fordoble Fabrikationen, ikke fabrikere paa Lager; de kunne kun udføre et Arbejde, der staa i Forhold til den Vækst fremad, som finder Sted i Landet. Gaar denne Vækst i Staa, gaa Byggefagene ogsaa i Staa, og da den er gaaet i Staa nu, følger deraf ganske simpelt, at det er Byggefagene, som særlig ere gaaede i Staa. Byggefagene ere nemlig afhængige af de andre Fag, som kunne være underkastede Svingninger opad og nedad, og alle de andre Fag ere selvfølgelig de forskellige Haandværks- og Industriegrene, i hvilke Arbejdet enten kan forøges eller formindskes paa Grund af udenlandsk

Konkurrence, som enten direkte lammer Faget eller paa anden Maade lammer Væksten og Købeevnen omkring i Landet. Det er dem, Arbejdsløsheden i Byggefagene stammer fra.

Naar man taler om Aarsagen til Arbejdsløsheden, nævner man jo blandt andet Indflydelse ude fra. Det ærede Medlem, der talte sidst, talte om Krisen som kom mende ude fra og talte om, at den ramte os haardest her i Landet. Han talte om, at der var gennemsnitlig mindre Arbejdsløshed i Tyskland, end der er her; der er ogsaa langt mindre Arbejdsløshed i Tyskland end i England, og der synes at være større Arbejdsløshed her end i England. Dette Forhold hænger ret nøje sammen med, at i Tyskland er man mere end i andre Lande ivrigt beskæftiget med at sørge for, at der er Arbejde nok i Landet, og man indretter hele sin Lovgivning derefter. Det er jo vel bekendt, at Tyskland under planmæssig Ledelse et helt Slægtled igennem har befundet sig i en ganske overordentlig stærk Udvikling af sine Næringsveje, særlig de industrielle, for Resten ogsaa af sin Søfart, Handel og alt, hvad dertil hører. Derfor ser man ogsaa fra engelsk Side med Misundelse hen til, at i Tyskland er Arbejdsløsheden langt mindre end i England. Hvad angaar Forholdet hos os, er der neppe Tid til at komme ind paa en udførlig Debat om det, men jeg haaber, der skal blive Tid til det en anden Gang. Jeg vil kun nævne som min Anskuelse og som en Anskuelse, jeg ved deles af mange og af et voksende Antal af Befolkningen her i Landet, og som ganske sikkert er herskende paa den Side af Tinget, jeg tilhører, at naar Arbejdsløsheden er saa ganske særlig stor i Danmark, skyldes det den Omstændighed, at vi have støttet den uheldige Indflydelse, Krisen, der er kommen ude fra, ved en ganske uforstandig økonomisk Politik fra vor egen Side, en økonomisk Politik, som har lagt Landets Næringsveje blot for udenlandsk Konkurrence, og som vore Arbejders Ledere, repræsenterede gennem det socialdemokratiske Parti, have deres eget meget store Ansvar for. Det er den egentlige Grund til, at vi have en saa stor Arbejdsløshed, som vi have. Jeg skal nøjes med denne Antydning, idet jeg som det ærede Medlem ventur, at vi finde en Lejlighed til at komme nærmere ind paa at debattere disse Forhold, som jo ere af saa stor og vidtrækkende Betydning, at de burde være Genstand for vore alvorligste Overvejelser her i Landet. Det er aldeles indlysende, at et